

- Желанието да се раздават блага, власт и информация независимо и въпреки параметрите на реалния живот.

- Нежеланието да се приемат негативни оценки за явления и процеси, развитието на които зависи от приетия начин на управление (това означава и нежелание за промяна, а също и отсъствие на гъвкавост).

- Нежеланието да се приеме напълно и изцяло принципът за прозрачност на управлението и информацията за него.

- Стремещът за запазване автономността на информационните системи, които съществуват и функционират в отделните структури на властта.

- Недостатъчните средства за развитие на информационните ресурси, необходими за бъдещото развитие на страната.

В заключение може да се каже, че глобализацията е обективен процес, който има своя логика на развитие. Неговата същност, движение и динамика на промени се осъществяват независимо и въпреки волята на определени политически сили, отделна държава или група държави.

Приета за печат на 23.12.2003 г.

#### ЦИТИРАНА ЛИТЕРАТУРА:

Дракър, П. (2000). Посткапиталистическото общество, Лик, С.

Норт, Д. (2000). Институции, институционална промяна и икономически резултати, Лик, С.

Тофлър, А. (1996). Трусове във властта, Народна култура, С.

Фрийдман, Т. (2001). Лексус и маслиновото дърво, Дамян Яков, С.

Янева, Н., З. Бальозов (2000). Развитие на българската статистика в преходния период към пазарна икономика, сп. Статистика, бр. 5.